

Vedem în societatea din jurul nostru „slăbiciunea” celor care respectă valorile comportamentului normal, rațional, etic, în contrast cu succesul imoralității și barbariei. Acum sunt propuse tineretului drept modele de succes tot felul de deșeuri morale: profesori perversi, polițiști și juriști corupți, politicieni incapabili, afaceriști ticăloși, ariviști oportuniști, prostituate ce se pretind vedete. Dar lipsa respectului dintre oameni începe mai de departe, cu tutuiala părinților, și sfârșește cu desconsiderarea Patriei. *O mulțime din relele cotidiene rezultă din tutuiala generalizată. De la obrăznicie la nesimțire, de la proastă-creștere la dezinhibarea primară, de la aroganță la egalitarism, tutuiala acoperă un larg spectru al patologiei sociale*. (Andrei Pleșu)

În aceste condiții, e oare bine ca în cadrul unei educații orientată spre viitor să mai dorim însușirea virtuților „învechite”? Nu ar deveni oare tinerii cu educație morală niște victime sigure ale ticăloșilor imorali? Mai e azi oportună educația etică?

Eu cred că da. Motive sunt destule:

În primul rând, constatările despre epuizarea utilității virtuților tradiționale sunt superficiale și subiective. Ele rezultă dintr-o analiză pe termen scurt, bazată pe „criterii” volatile și trecătoare privind numai succesul material, și acesta doar la nivel personal. Celelalte necesități de bază ale oricărei societăți, la nivel colectiv: siguranță, solidaritate socială șamd. n-au fost luate de loc în considerație când s-a făcut aprecierea.

În al doilea rând, tinerii lipsiți de o solidă educație morală devin adulți dezorientați, ceea ce are grave urmări pentru soarta comunității (nației): ineficiență profesională, dezagregare socială, competitivitate scăzută, incapacitate de supraviețuire. În lipsa unor repere morale și logice clare, a înțelegerii legăturii dintre efect și cauză, dintre acțiune și scop, gândirea se învârteste în gol, haotic și ineficient. Deoarece mintea conduce corpul – rezultatele pentru individ și în continuare pentru societate sunt dezastruoase.

În al treilea rând, învățătura nu se poate face sărind de la grădiniță direct în clasa 12-a: libertatea de gândire, creativitatea și responsabilitatea, nu se pot însuși și practica fără a fi trecut prin perioada efortului formativ (neplăcut dar inevitabil!) al buchisirii alfabetului, tablei înmulțirii și istoriei antice. Un exemplu dintr-o mie: învățarea programării calculatoarelor înainte de însușirea cinstei și obligațiilor cetățenești, duce, printre altele, la proliferarea *black-haterilor*, *cracker* ilor, *carder* ilor, *phracker* ilor și altor pirați ai Internetului.

În fine, *last but not least*, războiul dintre progresul material și supraviețuire nu s-a terminat încă! *Hi-techul* și bursa au câștigat câteva lupte, dar biologicul și ecosistemul n-au fost învinse definitiv. Și nici nu vor fi – sau *nu vom mai fi*

.

Așa dar, ***educația corectă trebuie să includă și componenta etică.***